UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 21. Quid præterea notandum sit circa alias obligationes Sacerdotum circa Missas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

Visual Library

Societate legitur post festum Animarum primâ die non impeditâ per Ecclesiam, non obstante renovatione studiorum, utì testatus est, qui Congregationi illi interfuit; & ita observatur hìc Coloniæ. Cantatur tamen pro renovatione Missa votiva de Spiritu Sancto. Pro Defunctis verò reliquæ Missæ leguntur, prout festo Animarum, omisso in orationibus, *famularumque*. Et pro renovatione studiorum Missa & Rosarium indicuntur pro die sequente.

§. 4. Missas affixas tempori, nempe quæ legi debent omni mense vel septimanâ, præponendas esse illis, quæ legendæ sunt pro Defunctis, respondit P. *Mutius* Germaniæ 1634.; quod puto intelligi, si aliàs essent omittendæ, nam si omnes legi possint intrà statutum tempus, charitas videtur suadere, ut priùs juventur Animæ magìs indigentes. 171.

§. 5. Missæ dictæ, quarum obligatio affixa est certo tempori, v. g. septimanæ, si eo tempore ob impedimentum, v. g. ob morbum, non potuerint legi, non necessariò postea supplendæ sunt, sed omitti possunt, utì responsum Prov. Rheni 1585. E contrà si ex negligenia sint omissæ, debent suppleri, Prov. Tolos. 1629. 172.

§. 6. Si Missæ vel preces indicantur ad tempus indefinitum, satìs est dicere ad duos vel tres menses; Prov. Neapol. 1603. 173.

Q. 21. *Quid præterea notandum sit circa alias obligationes Sacerdotum circa Missas.* R. seqq. §. 1. *S. Th.* 3.p.q.82.a.10. *Sot Silv. Suar. Laym. Regin.* aliique cum *Aversa* De Euch.q.10.s.1.§.*Quartò.* docent Sacerdotem, etiam non habentem curam animarum, peccare, per se loquendo, si non celebret in præcipuis festis, & maximè illis die- 174.

bus, quibus fideles communicare ſolent, ideoque *Inn. III.* Cap. *Dolentes*, De celebr. Miſſ., inter peccata Sacerdotum numerat, quòd vix quater in anno celebrent; & hæc ſententia eſt communior ac ſine dubio probabilior, inquit *Sporer* n. 461., quamvìs contradicant *Angles*, *Bon. Diana*, *Lugo*, *Tamb.* Ratio noſtra eſt, tum quia talis non utitur gratiâ ſibi conceſsâ, quod eſt contra verba *Apoſtoli 2. ad Corinth. 6. ℣. 1. Exhortamur, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis*, tum etiam, quia eam obligationẽ ſatìs interpretatur ſenſus communis & praxis Sacerdotum timoratorum. Nec verum eſt, quòd S. *Hieron.* Presbyter Miſſas non celebrârit, *nam* oppoſitum demonſtrat *Surius* in ejus vita n. 22. Quale autem peccatum cenſeri poſſit, ſi hoc negligatur, refert duplicem ſententiam, *Buſenb.* ſuprà.

175. §. 2. An ille, qui ex vi fundationis tenetur legere Miſſas, ad hoc teneatur per ſe ipſum; & quæ tum ſit obligatio, quando per ſe ipſum tenetur, dixi l. 4. à n. 817. An autem Parochus teneatur aliquando celebrare pro ſuis Parochianis, dixi l. 3. p. 1. n. 762. Et circa hoc refert *Genettus* poſt tractatum De Sacrificio, Decretũ S. Congregationis 10. Maji 1681. declarans teneri applicare, *ſi reditus pingues ſint, ſingulis diebus; ſi verò tenues*, ſaltem diebus feſtivis. Videtur autem ſatìs certum cum *Paſq.* q. 138. contra *Th. Hurt.*, quemvis Sacerdotem nec ex charitate nec ex officio teneri applicare Miſsam vel partem fructûs pro quovis, qui vel petit vel optat, ut ſibi proſit, quantùm poteſt, non enim eſt fundamentum talem obligationem imponendi celebranti, cui liberum eſt determinare perſonas, quibus Sacrificium proſit.

§. 3.

§. 3. Capellanus obligatus per se ipsum celebrare, secundùm *Castrop.* t. 13. d. 1. p. 6. n. 25. contra *Barbosam* & alios, quantocumque tempore legitimè impeditur, v. g. morbo, captivitate, non tenetur curare vel supplere Missas omissas, quia excusatur per impotentiam, non aliter ac Beneficiatus non potens residere, non ideo privatur fructibus. Sententiam illam admittunt *Laym.* & alii cum *Henao* à n. 1608., si non habeat alia bona, ex quibus honestè sustentetur, alii autem Doctores brevius tempus, & satis timidè duos menses concedunt. Videri potest *Pasq.* q. 1123. à n. 7. 176.

§. 4. Conficiens Eucharistiam debet esse liber, non tantùm ab omni censurâ, sed etiam ab omni peccato mortali, secundùm dicta in p. 1. n. 86. & 102. Attamen est satis ad vitandum mortale, si conteratur ante consecrationem, secundùm dicta ibidem n. 88. & 97. Quòd si consecret & præterea communicet in mortali, contrahit plures specie malitias secundùm dicta ibidem. n. 93. 177.

§. 5. Quid faciendum sit in casu, quo in Missa recordatur vel committit mortale, sufficienter explicat *Busenb.* relatus p. 1. n. 511. Hoc tamen adde, si non possit nec confiteri nec conteri, nec Missam abrumpere sine gravi infamia vel scandalo, gravissimè peccare, si proferat verba consecrationis sine intentione consecrandi, aut si elevet hostiam non consecratam, & quidem peccat graviùs, quàm si in mortali consecraret, utì dictum est in eadem p. 1. n. 161. Unde in hoc casu secundùm *Tambur.* De commun. c. 1. n. 75. & alios apud *Busenb.* suprà, ordinariè loquendo, etiam non teneretur desistere 178.

vel ſimulare deliquium animi, quia ſaltem miniſter violentè ſuſpicaretur malum ipſius ſtatum, ideoque non peccaturum mortaliter, ſi pergat, docent *Vaſq. Hurt. Tamb. Lugo* De Sacram. d.9.n.8. & De Euch. d.14.n.3. *Gob.* t. 5. n. 354., eò quòd tanta neceſſitas videatur excuſare irreverentiam: quod licèt probabile dicat *Diana*, tamen non omnino conſentit *Boſco* De Sacram.d.1.ſ.8.n.58. *Averſa* autem q.8.ſ.5.dicit caſum non poſſe moraliter contingere, quia quiſque cum gratia Dei poteſt contritionem elicere. Quòd ſi recordaretur mortalis, non quidem confeſſi, attamen commiſſi ante ultimam contritionem vel confeſſionem, poſſet pergere ſine nova contritione, uti dictum eſt p. 1. n. 542.

179. §. 6. Celebrans Miſſam debet proferre verba cum attentione aliqua, ſecundùm dicta p. 1. n. 84., & de attentione iterum dicetur hìc à n. 443. Deinde etiam proferre debet cum intentione debita, de qua etiam dictum eſt p. 1. à n. 54. & 457.

180. §. 7. Quando agitur de valore Sacramenti conficiendi, non poteſt ſequi ſententiam quantumvis probabiliorem vel etiam probabiliſſimam omiſsâ tutiore; ſecundùm dicta p. 1. à n. 104. Nec licitum eſt ei adhibere materiam vel formam dubiam, quando poteſt haberi certa, ſecundùm dicta ibidem. n. 122.

181. §. 8. Celebrans poteſt in aliquibus caſibus dare laico partem majoris ſuæ hoſtiæ, ſecundùm dicta p. 1. n. 508. An autem unquam licitum ſit conſecrare vel ſumere unam ſpeciem ſine altera, dicetur à n. 547. Præterea an aliquando licitum ſit conſecrare ſine Altari, ſine

ſacris

sacris vestibus &c. dicetur à n. 338. & jam de hoc aliquid dixi p. 1. n. 611.

§. 9. Quandonam celebrare liceat non jejuno, colligitur ex dictis p. 1. à n. 582. & à n. 611. Quid autem fieri possit, si quis dubitet, an fregerit jejunium, dixi ibidem à n. 575. 182.

§. 10. An Sacerdos possit eâdem die post commissam pollutionem vel fornicationem legere Missam, colligi potest ex dictis de Communione, p. 1. n. 550., nam *S. Bonav. Gers. Sot. Suar. Vasq. Côn.* aliique cum *Laym.* l. 5. t. 4. c. 6. à n. 14. rectè dicunt post veram de eo peccato pœnitentiam posse legere, si nulli manserint maligni effectus, quales sunt perseverans commotio carnis, perturbatio animi & phantasiæ, defixio imaginationis in actu vel voluptate præterita &c. cum his enim celebrare foret saltem veniale, hinc quia ista omnia difficulter aberunt, consultum est ob humilitatem & reverentiam tanti Sacramenti eo die à Missa abstinere, nisi adsit justa & peculiaris ratio celebrandi. Nec plùs evincunt illa, quæ fusè adducit *VVendroch.* ad Epist. 5. Provinc. *Montaltii* Not. 1. s. 3. 183.

§. 11. Quamvis p. 1. n. 438. dixerim potiùs abrumpendam esse Missam, saltem ante Canonem, quàm vinum conserandum sine admixta aqua, tamen cùm secundùm ibidem dicta n. 437. admixtio illa fiat ex præcepto tantùm ecclesiastico, probabile est cum *Ledesm. Martinon. Henao* n. 1662., si v. g. in urbe obsessa absolutè haberi non posset aqua, & cives graviter egerent Communione, aut aliquis alioqui sinè Viatico decederet, licitam fore consecrationem. *Nec obstat*, quòd *Leander* dicat oppositum 184.

ſibi eſſe certiſſimum, *nam* per ipſius dictum vel ſenſum non eliditur auctoritas & ratio oppoſita, nempe quòd tanta neceſſitas ſoleat excuſare à præceptis purè humanis. An autem ob admixtionem aquæ interrumpi poſſit forma conſecrationis, dicetur n. 251.

185. §. 12. Celebrans tenetur complere Sacrificium, non tantùm ſupplendo conſecrationem illius ſpeciei, quæ fortè invalidè facta eſt, ùt dicetur à n. 535. & 547., ſed etiam ſumendo ſaltem partem utriuſque ſpeciei à ſe conſecratæ. Hinc volens renovare hierothecam malè faceret imponendo hoſtiam à ſe conſecratam, & ſumendo illam, quæ in hierotheca fuerat, ſic enim non ſumeret hoſtiam de ſuo Sacrificio, utì rectè *Præp. Lugo, Diana, Dicaſt.* De Sacrif. d. 1. n. 201. *Paſq.* q. 40. contra *Henriq. Fagund.* & alios: Itaque conſecrare debet duas, quarum unam etiam ſumat cum illa, quam accipit ex hierotheca renovanda.

186. *Q. 22. An Sacerdos laborans morbo caduco vel lepra licitè celebret.* ℟. §. 1. Laborans morbo caduco cum ſpuma aliiſque horrorem incutientibus, quamvìs antequam labatur, præſentiat caſum, celebrare non debet, niſi probatione per annum durante ita curetur, ut nunquam putetur ſic caſurus. Neque ſufficit, quòd rarò cadat vel rarò caſurus putetur, ſi enim adhuc aliquando ſic cadat, eſt irregularis, & peccat mortaliter, ſi celebret, *Nav.* c. 27. n. 203. & alii, ex Cap. *In Litteris*, 7. q. 2. Quòd ſi rarò caderet, id eſt, ſemel in menſe, inquit *Tamb.*, & ſine ſpuma talibuſque ſignis, non poſſet quidem ordinari, attamen ordinato poſſet permitti celebratio, dummodo aſſiſtat alius, qui

juvet